

TÜRK - İŞ'İN TALEPLERİ

TÜRK-İŞ'in Anafüzüğünde, Genel Kurul Kararlarında, Başkanlar Kurulu Bildirgelerinde ve Yönetim Kurulu kararlarında ele alınan talepler düzenlenerek, siyasi partilerimize bildirilmiş ve herbir talebimiz konusunda, bu görüşe katılıp katılmadıkları, programlarında bu doğrultuda bir hükmün bulunup bulunmadığı ve bu talebin yerine getirilmesi amacıyla herhangi bir girişimde bulunup bulunmadıkları sorulmuştur. Siyasi partilerimize taleplerimize ilişkin sorularımızı cevaplamaları için Haziran ayı sonuna kadar süre tanınmıştır. Taleplerimize siyasi partilerin verdikleri cevaplar bir kitap halinde yayınlanacaktır. Bu talepler, incelenmesi ve aynen veya gerekli değişiklikler yapılarak Genel Kurul Kararları ve Başkanlar Kurulu kararları olarak onaylanması amacıyla, bağı Sendikalarımıza da iletilmiştir.

TÜRK-İŞ'in TALEPLERİ

- 1- Türkiye Cumhuriyeti'nin Misak-ı Milli sınırları içindeki bütünlüğü ve bağımsızlığı özenle korunmalı, uluslararası tekelci sermayenin sözcüsü ve beyni IMF'nin ve Dünya Bankası'nın ülkemizin bağımsızlığını zedeleyici tavırlarına karşı çıkılmalıdır.
- 2- 12 Eylül döneminin anti-demokratik Anayasası ve diğer mevzuatı, sendikaların ve diğer demokratik kuruluşların da katılacağı bir tartışma sürecinde, evrensel demokrasi ilkelerine, onaylanmış uluslararası sözleşmelere ve tam üyelik için başvurduğumuz Avrupa Birliği standartlarına uygun hale getirilmelidir. Çoğulcu, özgürlükçü ve katılımcı demokrasi, tüm kurum ve kurallarıyla uygulanmalıdır.
- 3- Türkiye Cumhuriyeti'nin üniter devlet yapısı korunmalıdır. Irkçılığın her türü lanetlenmeli, evrensel ve ulusal kültürümüz geliştirilirken, ülkemizin kültür zenginliğinin korunmasına ve geliştirilmesine çaba gösterilmelidir.
- 4- TÜRK-İŞ Ana Tüzük'ünde, Konfederasyon'un Amacı olarak şunlar belirtilmektedir: "TÜRK-İŞ, insan hakları, çoğulcu ve özgürlükçü demokrasi kuralları, Atatürk ilkeleri, milli, demokratik, laik ve sosyal hukuk devleti anlayışı çerçevesinde çalışanların hak ve menfaatlerini korumak ve geliştirmek amacını taşır."
- 5- TÜRK-İŞ, ifade edilen amacı ne olursa olsun, her türlü diktatörlüğe, darbelere, silahlı eylemlere ve teröre, hukukdışı baskılara ve zor ve şiddet kullanarak görüşleri kabul ettirme ve iktidara gelme çabalarına karşıdır.
- 6- TÜRK-İŞ, toplumsal ve siyasal taleplerin demokratik kanallardan büyük ölçüde gündeme getirilebildiği Türkiye'de, silahlı eylemlere ve teröre başvurulmasına karşı çıkmakta ve herkesi, ülkemizin demokratikleştirilmesi ve çalışanların sorunlarının çözülmesi mücadelesine katkıda bulunmaya ve mücadelelerini meşru ve demokratik platformda sürdürmeye davet etmektedir.
- 7- Demokrasinin temeli örgütlü toplumdur. Şiddete dayanmamak, şiddeti savunmamak ve demokrasiyi ortadan kaldırmaya çalışmamak koşuluyla, her görüş ve düşünce serbestçe örgütlenebilmelidir.
- 8- İnsanlığın evrensel kültür mirasına sahip çıkılır ve buna katkıda bulunulurken, Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde kültürel bütünlüğün geliştirilmesine ve yerel özelliklerin korunmasına çaba gösterilmelidir.
- 9- Toplumsal barışın ve huzurun ana dayanağı olan inanç, ibadet, düşünce ve örgütlenme özgürlüğü özgürce kullanılabilir.
- 10- TÜRK-İŞ, kimseye potansiyel suçlu gözüyle bakılmamasını, herkesin Anayasa'da, onaylanmış uluslararası sözleşmelerde ve yasalarda yer alan temel hak ve özgürlüklerini

eşit biçimde ve özgürce kullanabilmesini, güvenlik güçlerinin halkımıza hukuk devleti anlayışı içinde, eşit, hoşgörülü ve saygılı davranmasını istemektedir.

11- TÜRK-İŞ, faili meçhul cinayetlerin önlenmesini, bunların faillerinin bulunmasını, insan haklarına saygılı hukuk devleti anlayışının tüm soruşturma ve kovuşturmalarda hakim kılınmasını, bir insanlık suçu olan işkencenin kesinlikle önlenmesini, işkencecilerin caydırıcı bir biçimde cezalandırılmalarını talep etmektedir.

12- TÜRK-İŞ, terör olaylarında devletin resmi güçleri dışında hiçbir gücün kullanılmamasını talep etmektedir.

13- Türkiye Cumhuriyeti Devletinin tüm kurumları hukuk devleti anlayışıyla hareket etmelidir.

14- Demokratikleşmenin bir unsuru olarak, yerel yönetimlerin ve yerel meclislerin yetkileri artırılmalıdır. Köyde, işyerinde ve mahallede etkin bir yönetime katılma gerçekleştirilmelidir.

15- Basın ve yayın özgürlüğü en geniş biçimiyle tanınmalı ve idari kararlarla engelenmemelidir.

16- Ülkemizde bilimin yolgöstericiliği temel kabul edilmeli, egemenliğin kayıtsız şartsız ulusun olduğu anlayışı hakim kılınmalıdır.

17- Emek en yüce değerdir. Çalışanlar ve emekliler, toplumda hak ettikleri saygın yere sahip olmalıdır.

18- Toplumda, köşeyi dönmeci ve bireyci anlayışlar değil, halkın ve ülkenin çıkarlarını ön planda tutan ve örgütlü davranmayı savunan anlayışlar hakim kılınmalıdır.

19- Anayasanın emrettiği sosyal devlet anlayışı hayata geçirilmelidir.

20- Aile toplumun temelidir. Devlet, her ailenin istihdam, konut, beslenme, sağlık, çocuk yetiştirme, eğitim ve ulaştırma konularındaki gereksinimlerinin karşılanmasında sorumluluk sahibi olmalı ve bu sorumluluğunu öncelikle yerine getirmelidir.

21- Kamu harcamalarında sosyal adaletin sağlanması ve sosyal devlet anlayışının gereklilerinin yerine getirilmesine öncelik verilmelidir. Eğitim, sağlık, toplu konut, ulaştırma harcamalarının bütçe içindeki payı artırılmalıdır.

22- Hükümet, Türkiye tarafından onaylanmış 122 sayılı Uluslararası Çalışma Örgütü Sözleşmesi hükümleri uyarınca, tam istihdam sağlamaya yönelik bir politika izlemelidir.

23- Devlet, istihdam yaratıcı üretken ve verimli yatırımlar yapmalıdır.

24- Özel sektörün yatırımlarının teşvikinde istihdam yaratma özelliğine öncelik tanınmalıdır.

- 25- Devlet, sosyal adaletin sağlanması doğrultusunda fiyatlara ve üretilen mal ve sunulan hizmetlerin kalitesine gerekli müdahalelerde bulunmalıdır.
- 26- Gelir ve servet dağılımı, aktif devlet müdahalesiyle, adaletli hale getirilmelidir. Haya-
tın her alanında sosyal adalet sağlanmalıdır.
- 27- Devlet, aşırı kar peşinde koşanları denetim altına almalıdır.
- 28- Fabrikalar, bankalar, büyük ticarethaneler, büyük araziler ve çok miktardaki gayri-
menkul üzerindeki bireysel tasarruf hakkı, devletin, vatanın ve halkın çıkarları gerektirdi-
ğinde, demokratik bir biçimde denetlenmelidir.
- 29- Türkiye’de yaşayan vatandaşlarımızın yurtdışındaki mal varlığı ve banka hesapları
tespit edilmeli ve kamuoyuna açıklanmalıdır.
- 30- Yasalarda yer alan yükümlülüklerini yerine getirmeyen işverenlere uygulanacak yap-
tımların ağırlaştırılarak, caydırıcı olması sağlanmalıdır.
- 31- Türkiye’nin gelişmesi ve güçlenmesi ve halkımızın sorunlarının çözümü, kendi çıkarla-
rına herşeyin üstünde öncelik tanıyan işverenlerin denetimindeki piyasa kurallarına bira-
kılmalıdır.
- 32- Devlet, ülke kalkınmasını demokratik planlama yoluyla yönlendirmelidir.
- 33- Ülkede ve devlet yönetiminde israf, yolsuzluklar, rüşvet, hırsızlık önlenmelidir, bu konu-
lardaki yaptırımların caydırıcı olması sağlanmalıdır.
- 34- Devlet, ülkenin ve halkın çıkarlarını gözönüne alarak, piyasaya aktif bir biçimde mü-
dahale etmeli ve piyasayı yerli ve yabancı tekellerin hakimiyetine bırakmamalı-
dır.
- 35- Devlet, temel tüketim mallarına uygulayacağı subvansiyonlarla, dar ve sabit gelirleri
desteklemelidir.
- 36- Asgari ücret, iki çocuklu bir ailenin insanca yaşamasına yeterli düzeyde olmalı ve altı
ayda bir enflasyona ve ekonomik büyümeye endeksli olarak artırılmalıdır.
- 37- Asgari ücret tespit komisyonu demokratik bir yapıya kavuşturulmalıdır.
- 38- Emekli, dul ve yetim aylıkları, gerektiğinde devlet desteğiyle, bu kişilerin insanca ya-
şamalarına yeterli düzeye çıkarılmalıdır.
- 39- İşçi ücretleri ile memur ve sözleşmeli personel aylıkları, insanca yaşamaya yetecek
düzeye çıkarılmalıdır.
- 40- Ücretlerde, aylıklarda ve emekli aylıklarında yapılan artışlar en az bir önceki dönemin
enflasyonu oranında olmalıdır.

- 41- Enflasyon, çalışanlar lehine denetim altına alınmalıdır.
- 42- Devlet, tüketiciyi koruyucu mevzuatın etkili bir biçimde uygulanmasını sağlamalıdır.
- 43- Devlet, büyük işletmelerin kendi aralarında çeşitli biçimlerde anlaşarak piyasayı denetimleri altına alma girişimlerini önlemelidir.
- 44- Çay ve tütün gibi küçük üreticilik için önemli alanlarda kamu tekeli yeniden kurulmalıdır.
- 45- Teknik açıdan zorunlu olmayan durumlarda taşeronlaşma önlenmelidir.
- 46- Kamu kurum ve kuruluşları tarafından üretilen malların ve sunulan hizmetlerin fiyatlandırılmasında, "sosyal devlet" anlayışı temel alınmalıdır. Tanzim satışları, subvansiyonlar ve destekleme alımları gibi yollarla, gelir ve servet dağılımındaki büyük adaletsizliği azaltmaya yönelik girişimlerde bulunulmalıdır.
- 47- KİT'lere yeni kaynaklar aktararak, işletmelerin gelişkin teknoloji, verimli ve etken kuruluşlar haline gelmeleri sağlanmalıdır.
- 48- İktidardaki siyasal partilerin çıkarları doğrultusunda yönetilen, birer arpaalık olarak kullanılan ve sermayeyi desteklemek amacıyla kurulup işletilen kamu kurum ve kuruluşları, özerk ve demokratik bir yapıya kavuşturularak, halkımıza hizmet eder hale getirilmelidir.
- 49- KİT'lerin yönetimi demokratik ve özerk bir yapıya kavuşturulmalı ve çalışanların Yönetim Kurulu üyeliği dahil, yönetime etkin şekilde katılımı sağlanmalıdır.
- 50- Ulusal savunma ile doğrudan ilgili sanayiler kamunun mülkiyetinde ve demokratik yönetiminde bulunmalıdır.
- 51- Enerji, bir kamu hizmeti olarak devletçe üretilmeli ve devletçe dağıtılmalıdır.
- 52- Ülkemizin önemli doğal kaynakları, çalışanların etkin yönetime katılımıyla, kamu kurum ve kuruluşları tarafından işletilmelidir.
- 53- Kıyılar kamu mülkiyetinde olmalı ve ormanlar kamu mülkiyetinde kalmalıdır.
- 54- Kamu işletmeleri eliyle çağdaş teknoloji deniz ve demiryolu ulaştırmacılığı geliştirilmelidir.
- 55- Kamu hizmeti niteliğindeki posta ve telefon hizmetleri kamu kurum ve kuruluşları tarafından yerine getirilmelidir.
- 56- Kentlerde belediyelerin mülkiyetinde ve halkın denetimindeki toplu taşımacılık teşvik edilmelidir.
- 57- Yanlış siyasi kararlar nedeniyle veya sermayeyi desteklemek amacıyla uygun olmayan yerlerde ve geri teknolojiyle kurulan kamu işletmeleri, bir süreç içinde özelleştirilmeli veya tasfiye edilmelidir.

- 58- Sağlık hizmetleri devlet tarafından, parasız olarak sağlanmalıdır.
- 59- Koruyucu hekimliğe önem verilmelidir.
- 60- Eğitim programları çağın gelişmelerine ayak uydurmalı, çağdaş bilgilerle donanmış, düşünme ve problem çözme yeteneği gelişmiş bireyler yetiştirmelidir. Okul, teçhizat ve eğitim personeli sayısı ve niteliği yükseltilmelidir. Mesleki eğitimde okul-işyeri bağlantısı geliştirilmelidir.
- 61- Devlet bütçesinden eğitime ayrılan kaynaklar artırılmalıdır. Eğitim, devlet tarafından parasız olarak yapılmalıdır. Eğitim alanında özel teşebbüsün teşvik edilmesine son verilmesi, olanakları sınırlı öğrencilere yaygın bir biçimde ve yeterli miktarda burs sağlanmalıdır.
- 62- Üniversiteler özerk ve demokratik bir yapıya kavuşturulmalı, YÖK kaldırılmalıdır.
- 63- Dini eğitim ve öğretimde devletin gözetim ve denetimi etkinleştirilmelidir.
- 64- Meslek örgütleri bağımsız ve demokratik bir yapıya kavuşturulmalıdır.
- 65- Ülkemizdeki çalışma mevzuatı bir bütün olarak Uluslararası Çalışma Örgütü'nün ilkele-ri ve Türkiye tarafından onaylanmış Sözleşmeleri ile uyumlu hale getirilmelidir.
- 66- Avrupa Sosyal Şartı'nın Türkiye tarafından çekince konan maddeleri Bakanlar Kurulu tarafından derhal onaylanmalıdır.
- 67- Tarım ve orman işçileri İş Yasası kapsamına alınmalıdır.
- 68- Kamu çalışanlarının Türkiye tarafından onaylanmış Uluslararası Çalışma Örgütü Sözleşmelerinde yer alan sendikalaşma, grevli toplu pazarlık ve siyasi faaliyette bulunma haklarını kullanmalarının önündeki idari ve hukuksal engeller derhal kaldırılmalıdır.
- 69- İşçi sınıfının ayrılmaz bir parçasını oluşturan memur ve sözleşmeli personeli statülerindeki kamu çalışanları da diğer işçilerle birlikte örgütlenebilmelidir.
- 70- İşçi, memur ve sözleşmeli personel statülerinde istihdam edilen ve aynı işi yapan kamu ücretli çalışanları arasında ücret ve diğer hak ve özgürlükler konusundaki farklar, işyerlerinde huzursuzluk yarattığı gibi, Türkiye tarafından onaylanmış 111 sayılı Uluslararası Çalışma Örgütü Sözleşmesi'ni de ihlal etmektedir. Bu ayrımcılık, en gelişkin haklar diğer statülerde istihdam edilenlere yaygınlaştırılmak yoluyla, sona erdirilmelidir.
- 71- Eve-iş-verme sistemi içinde çalışanlar da "işçi" sayılmalı ve işçiyi koruyucu mevzuatın kapsamı içine alınmalıdır.
- 72- Eve-iş-verme sistemi içinde çalışanlar da sendikalara üye olabilmeli ve işkolunda bağ-
çlanmış olan toplu iş sözleşmelerinin hükümleri bu kişiler için de geçerli olmalıdır.

73- Giderek yaygınlaştırılan kısmi süreli çalışma veya diğer esnek çalışma biçimlerinde, işçi hakları ve sendikalar hak ve özgürlükler bakımından bir kaybın olmamasını sağlayacak düzenlemeler getirilmelidir.

74- Sendika üyeliklerini Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na bildirme yükümlülüğü, yetki için başvurma tarihinde yerine getirilmelidir (ilgili madde: 2821/22).

75- Sendika üyeliklerini ilgili işverene bildirme yükümlülüğü yetkinin kesinleştiği tarihte yerine getirilmelidir (ilgili madde: 2821/13).

76- Sendika üyelik kayıtları Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından değil, en fazla sayıda işçiyi temsil eden üst örgütün temsilcilerinin de yer aldığı bağımsız ve demokratik bir kurum tarafından tutulmalıdır.

77- İşyerinde çalışan sendika organlarında görevli işçilere de, işyeri sendika temsilcilerine tanınan teminat sağlanmalıdır.

78- Geçerli bir nedene dayanmadan işten çıkarma sona ermelidir.

79- İşten çıkarmanın geçerli bir nedene dayanmaması durumunda verilecek yargı kararıyla sözkonusu işçi işe geri döndürülebilmelidir.

80- Konfederasyonlara da toplu pazarlık sürecine aktif olarak katılma ve ulusal düzeyde sözleşme bağtlama hakkı tanınmalıdır.

81- Toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde yetkili sendikanın tespiti, en fazla temsil niteğiline sahip işçi ve işveren sendika üst örgütleri temsilcilerinin de yer aldığı bağımsız ve demokratik bir kurum tarafından gerçekleştirilmelidir.

82- 12 Eylül öncesinde aynı işyeri için hem işyeri ve hem de işkolu toplu iş sözleşmesinin aynı anda uygulanması mümkündü. Günümüzde ise yalnızca ya işyeri, ya da işletme toplu iş sözleşmesi uygulanabilmektedir. İşkolu, işyeri ve işletme düzeylerinde toplu iş sözleşmeleri aynı anda uygulanabilmelidir.

83- İşkolu düzeyinde toplu iş sözleşmeleri bağtlanabilmelidir.

84- Bir toplu iş sözleşmesinin yürürlük süresi içinde yeniden menfaat uyuşmazlığı çıkarılabilmelidir.

85- Lokavt yasaklanmalıdır.

86- Uluslararası Çalışma Örgütü'nün Türkiye tarafından onaylanmış 87 sayılı Sözleşmesi, barışçıl olmak koşuluyla iş yavaşlatma ve işyeri işgalinin yasal kabul edilmesini gerektirmektedir. Ülkemizdeki çalışma mevzuatı ve uygulama da buna uygun hale getirilmelidir.

87- İşsizlik sigortası uygulanmalı ve işsizlik sigortasının sona ermesi durumunda devlet sosyal yardım yapmalıdır.

88- Milli Savunma Bakanlığı ile Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığınca doğrudan işletilen işyerlerinde 12 Eylül öncesinde grev yasağı yoktu; grev hakkının kullanılması bazı önkoşullara bağlanmıştı. Günümüzde bu işyerlerinde geçerli olan grev yasağı kaldırılmalıdır.

89- Özel radyo ve televizyonlarda ücret karşılığında çalışanlar 212 sayılı Basın İş Yasası kapsamına alınmalıdır.

90- 15 yaşından küçük çocukların ücretli olarak çalıştırılmaları kesinlikle engellenmelidir.

91- Serbest bölgelerde çalışan işçiler de tüm işçi haklarına ve sendikal hak ve özgürlüklere sahip olmalıdır.

92- İşçi alacaklarının gecikmesinde yargı kararına gerek kalmaksızın en yüksek oranlı mevduat faizi uygulanmalıdır.

93- Devlet İstatistik Enstitüsü, enflasyon oranlarını sapıtararak, ücret ve aylıkların belirlenmesi sürecini etkilemektedir. Ancak bu bilgiler sendikalara verilmemekte, sendikaların enflasyon oranlarının doğruluğunu denetleme olanağı ortadan kaldırılmaktadır. DİE'de işçilerin ve memurların yetkili örgütlerince belirlenecek temsilcileri bulunmalıdır.

94- İşçilerden ve memurlardan yapılan kesintilerle oluşan tasarrufu teşvik ve konut edinme fonları, işçilerin ve memurların demokratik yönetimine devredilmelidir.

95- 1 Mayıs, işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak kutlanmalı ve genel tatil olmalıdır.

96- Kayıt-dışı ekonomi engellenmeli, vergi kaçakçılığı önlenmeli, vergi kaçırıcılara devlet malını çalanlarla aynı ceza verilmelidir.

97- Sermaye ve tarıma sağlanan vergi ayrıcalıkları ve istisnaları kaldırılmalıdır.

98- Vergi yükü, kazanç ve servete göre adaletli bir biçimde dağıtılmalıdır.

99- Başta spekülâtörler, rantiyeler, büyük toprak sahipleri, büyük tüccarlar, ithalat ve ithalatçılar ve bankacılar olmak üzere tüm sermaye ve servet sahipleri etkili bir biçimde vergilendirilmelidir.

100- İşçilerin ve memurların sırtındaki gelir vergisi ve dolaylı vergi yükü azaltılmalıdır.

101- Asgari ücret miktarı kadar gelirden vergi kesilmemelidir.

102- Yerli ürünlerin kullanımını özendiren politikalar izlenmelidir.

103- Haftalık çalışma süresi 1983 yılında yapılan bir yasa değişikliğiyle, ücrette bir azalma olmaksızın, 45 saate indirildi. Avrupa Birliği ülkelerinde bu süre 40 saat ve altındadır. Haftalık çalışma süresi 40 saate indirilmelidir.

104- Mazeret izinleri ve yıllık ücretli izinler konularında Avrupa Birliği ülkelerinde geçerli olan düzeyler ülkemizde de uygulanmalıdır.

105- Kamu kesimindeki geçici işçilerin kadroya geçirilmeleri sağlanmalıdır.

106- Mevsimlik işlerde işçilerin işe giriş ve işten çıkış tarihleri önceden belirlenmeli ve açıklanmalıdır.

107- Kamu işveren sendikaları kapatılmalıdır.

108- Kamu kesimi işverenlerinin özel sektör işverenleri ile aynı örgütlere üye olmaları yasaklanmalıdır.

109- İş müfettişlerinin sayısı ve yetkileri artırılmalıdır.

110- 19.4.1981 gün ve 2448 sayılı Yasa ile toplu iş sözleşmeleri ile ödenebilecek ikramiye konusunda getirilen tavan kaldırılmalıdır.

111- 1475 sayılı İş Yasası'nın 14. maddesinde 12 Eylül sonrasında yapılan değişiklikle getirilen kıdem tazminatı tavanı kaldırılmalıdır.

112- Özel güvenlik görevlilerinin sendikalaşmasını yasaklayan 22.7.1981 gün ve 2495 sayılı Yasa iptal edilmeli ve özel güvenlik görevlilerinin sendikalaşmasına olanak tanınmalıdır.

113- 15.6.1985 gün ve 3218 sayılı Serbest Bölgeler Yasası, serbest bölgelerde kuruluştan sonraki on yıllık dönemde tüm grevleri yasaklamaktadır. Bu yasak kaldırılmalıdır.

114- 4.10.1983 gün ve 2908 sayılı Dernekler Yasası uyarınca, sendikacıların diğer ülkelerdeki toplantılara katılabilmeleri ve yabancı uyruklu sendikacıların ülkemizdeki toplantılara katılabilmeleri için İçişleri Bakanlığı'ndan izin alınması gerekmektedir. Bu izin koşulu kaldırılmalıdır.

115- TRT Yönetim Kurulu'nda 12 Eylül öncesinde işçilerin bir temsilcisi yer alıyordu. 12 Eylül sonrasında yapılan bir yasa değişikliğiyle, bu temsil sona erdirildi. TRT Yönetim Kurulu'nda işçilerin ve memurların yetkili örgütlerinin belirleyeceği temsilcileri bulunmalıdır.

116- 5.6.1986 gün ve 3308 sayılı Yasada, çırakların ve stajyer öğrencilerin sendikalaşması, toplu pazarlık hakkından yararlanması ve greve katılması konusundaki yasaklar kaldırılmalıdır.

117- 12.7.1987 günlü Resmi Gazete'de yayınlanan 87/11945 sayılı Bakanlar Kurulu kararı uyarınca ihtiyaç fazlası askerlik yükümlülerinin kamu kurum ve kuruluşlarında çalıştırılması uygulaması sona erdirilmelidir.

118- 5.6.1986 gün ve 3308 sayılı Yasa (M. 32/h) uyarınca, sendikaların eğitim fonlarının yüzde 25'lik bölümünün Hükümetin denetimindeki bir fona aktarılma zorunluluğu kaldırılmalıdır.

119- Sendikaların radyo ve televizyon kurması konusunda 13.4.1984 gün ve 3984 sayılı Yasa ile getirilen yasak kaldırılmalıdır.

120- 1402 sayılı Yasa uyarınca (M. 3/f), sıkıyönetim dönemlerinde sıkıyönetim komutanı grev hakkının kullanılmasını sürekli olarak yasaklayabilir veya izne bağlayabilir. Bu düzenleme ve uygulama kaldırılmalıdır.

121- Sendika fonlarının kamu bankalarına yatırılma zorunluluğu kaldırılmalıdır.

122- Sendika aidatının miktarı ve aidat dışında sendika üyesinin ücretinden yapılabilecek kesinti konusunda 2821 sayılı Yasa'da (M.23) yer alan kısıtlamalar kaldırılmalı, bu konu sendika genel kurullarının iradesine bırakılmalıdır.

123- İşyeri sendika temsilcilerinin sayısı konusunda 2821 sayılı Yasada (M.34) yer alan kısıtlamalar kaldırılmalı, yasada asgari miktar belirlenmeli, işyerinde uygulanacak sayı tarafların iradesine bırakılmalıdır.

124- Sendika kurucusu, sendika yöneticisi ve işyeri sendika temsilcisi olabilmek için öngörülen önkoşulların büyük bir bölümü Uluslararası Çalışma Örgütü'nün Türkiye tarafından onaylanmış Sözleşmelerine aykındır. Bu anti-demokratik kısıtlamalar kaldırılmalıdır.

125- Sendikacıların ve sendikaların siyasi alandaki faaliyetlerini kısıtlayan tüm yasaklama ve kısıtlamalar kaldırılmalıdır. Sendikaların ve konfederasyonların, demokratik biçimde alınmış kararlar doğrultusunda siyasal partilerle her türlü ilişki kurabilmelerine olanak tanınmalıdır.

126- Sendikalar üzerindeki Maliye Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve Devlet Denetleme Kurulu denetimi sona erdirilmelidir, sendikaların denetimini genel kurullar ve bu genel kurullarda seçilen denetim kurulları yerine getirilmelidir.

127- 1982 Anayasasının 18. maddesi ikinci fıkrasında olağanüstü hallerde vatandaşların zorla çalıştırılabileceği hükmü getirilmiştir. Türkiye tarafından onaylanmış 105 sayılı Uluslararası Çalışma Örgütü Sözleşmesi'ni ihlal eden bu hüküm kaldırılmalıdır.

128- 1402 sayılı Sıkıyönetim Yasası'nın komutanlarına işçi ve memurları işten çıkarma ve bölge dışına gönderme yetkisi veren hükümleri, Türkiye tarafından onaylanmış 111 sayılı Uluslararası Çalışma Örgütü Sözleşmesi'ni ihlal eden bir düzenlemelidir. Bu hüküm kaldırılmalıdır.

129- Toplu sözleşme görüşmelerinin 60 gün süreyle kısıtlanması uygulanmasına son verilmelidir.

130- Toplu pazarlık görüşmelerinde zorunlu arabuluculuk aşaması kaldırılmalı, taraflar isterlerse arabulucu kurumunu kullanmalıdır.

131- Bakanlar Kurulu tarafından 2822 sayılı Yasanın 11. maddesi uyarınca teşmil edilen bir toplu iş sözleşmesinin yürürlük süresi sona erene kadar işyerinde yeni bir toplu iş sözleşmesi bağtlanamamaktadır. Teşmil edilen bir toplu iş sözleşmesinin uygulandığı işyerindeki işçilerin bir sendikada örgütlenmeleri durumunda, bu süre içinde dahi yeni toplu sözleşme imzalanabilmelidir.

132- İşçi-memur ayrımı kaldırılmalıdır.

133- Kamu kesiminde ve özel kesimde tüm ücretli çalışanların, Türkiye tarafından onaylanmış Uluslararası Çalışma Örgütü Sözleşmelerinden kaynaklanan sendikalarda örgütlenme, toplu pazarlık ve grev haklarını kullanmalarının önündeki iç hukuk engelleri kaldırılmalıdır.

134- Memur ve sözleşmeli personel statülerinde istihdam edilen kamu çalışanlarının, Türkiye tarafından onaylanmış 151 sayılı Uluslararası Çalışma Örgütü Sözleşmelerinden kaynaklanan siyasi faaliyette bulunma hakkını kullanmalarının önündeki iç hukuk engelleri kaldırılmalıdır.

135- Ormancılıkta vahidi fiyat uygulamasına son verilmelidir.

136- Sözleşmeli personel uygulamasına son verilmelidir.

137- İşçi statüsünde çalışanların memur ve sözleşmeli personel statüsüne geçirilmesi uygulamasına son verilmelidir.

138- Zorunlu emeklilik uygulaması sona erdirilmelidir.

139- Türkiye, tüm ücretli çalışanların grev hakkını düzenleyen 87sayılı ILO Sözleşmesi'ni onaylamıştır. Uluslararası Çalışma Örgütü yetkili organlarının 87 sayılı Sözleşme ile ilgili olarak grev hakkı konusunda kabul ettiği ilkeler doğrultusunda, barışçıl olmak koşuluyla, her türlü grev yasal kabul edilmeli, onaylanmış Sözleşmenin gerekleri ülkemizde de geçerli kılınmalıdır.

140- Genel grev yasal bir hak olarak tanınmalıdır.

141- Hak grevi hakkı yeniden tanınmalıdır.

142- Dayanışma grevi yasal bir hak olarak tanınmalıdır.

143- Sendikasız işçilere de grev hakkı tanınmalıdır.

144- İşçiler ve sendikalar, toplu sözleşme ile doğrudan ilişkili olmayan konularda da grev hakkına sahip olmalıdır.

145- Konfederasyonların da grev karar alma ve uygulama yetkisi olmalıdır.

- 146- Sendikanın yetkili organ kararlarıyla sorumlu olmadığı hiçbir eylem nedeniyle sendikaya mali yükümlülük getirilmemelidir.
- 147- Su, elektrik, havagazı, termik santrallerini besleyen linyit üretimi, tabii gaz ve petrol sondajı, üretimi, tasfiyesi ve dağıtımı ile, üretimi nafta veya tabii gazdan başlayan petrokimya işlerinde grev yasağı kaldırılmalıdır.
- 148- Banka ve noterlik hizmetlerinde grev yasağı kaldırılmalıdır.
- 149- Kamu kuruluşlarınca yürütülen şehiriçi deniz, kara ve demiryolu ve diğer raylı toplu yolcu ulaştırma hizmetlerinde grev yasağı kaldırılmalıdır.
- 150- Eğitim ve öğretim kurumlarında grev yasağı kaldırılmalıdır.
- 151- Sağlık hizmetlerinde acil servisler ve işler dışındaki birimlerde grev yasağı kaldırılmalıdır.
- 152- Milli Savunma Bakanlığı'na bağlı işyerlerine ilişkin mevzuat, çağdaş işçi haklarına ve sendikal hak ve özgürlüklere uygun hale getirilmelidir.
- 153- Uluslararası Çalışma Örgütü'nün Türkiye'nin onaylanmış olduğu 87, 98 ve 151 sayılı Sözleşmelerden kaynaklanan sendikalaşma, grevli toplu pazarlık, barışçıl eylem ve siyasi faaliyette bulunma haklarını kullandıkları için işçiler, kamu çalışanları ve sendikacılar hakkında açılan davalar sona erdirilmeli, bu meşru haklarını kullanan kişiler hakkında verilen cezalar iptal edilmelidir.
- 154- Bakanlar Kurulu'nun grev erteleme yetkisi kaldırılmalıdır.
- 155- Grev gözcülerine bannak yapılmasını yasaklayan hüküm kaldırılmalıdır.
- 156- Grev sırasında grev uygulanan işyerinin girişlerine asılabilecek afiş ve pankartlar konusundaki kısıtlama ve yasaklamalar kaldırılmalıdır.
- 157- Grev gözcülerinin sayısı ve faaliyete konusundaki kısıtlama ve yasaklamalar kaldırılmalıdır.
- 158- 12 Eylül öncesinde alınan grev kararının 60 gün içinde uygulanması zorunluluğu yoktu. 2822 sayılı Yasada öngörülen bu düzenleme ILO ilkelerine de aykırıdır. Bu kısıtlama kaldırılmalıdır.
- 159- 12 Eylül öncesinde alınan grev uygulama kararını 6 işgücü önceden işveren bildirme zorunluluğu yoktu. 2822 sayılı yasada öngörülen bu düzenleme ILO ilkelerine de aykırıdır. Bu kısıtlama kaldırılmalıdır.
- 160- Grev sırasında işyerini terketme yükümlülüğü Türkiye tarafından onaylanmış Uluslararası Çalışma Örgütü Sözleşmeleriyle çelişmektedir. Bu yükümlülük kaldırılmalıdır.

- 161- Usul hatası nedeniyle işçilerin ve sendikaların grev hakkının ortadan kalkması engellenmelidir.
- 162- Mahkemelerin, "grev hakkının iyi niyet kurallarına aykırı tarzda, toplum zararına ve milli serveti tahrip edecek şekilde kullanılması" gibi gerekçelerle grevi durdurma hakkı (2822/47) kaldırılmalıdır.
- 163- Grevi uygulayan sendikanın işyerindeki üyelerinin dörtte üçünün sendika üyeliğinden ayrılması durumunda mahkemelere grevi durdurma yetkisi veren hüküm (2822/51) kaldırılmalıdır.
- 164- 12 Eylül öncesinde, uygulanan bir grevin ardından, bağitlanan toplu iş sözleşmesi ile grev süresinin ücretinin işçilere ödenmesi olanaklıydı. 2822 sayılı Yasanın 42. maddesi bu uygulamayı yasaklamaktadır. Bu yasak kaldırılarak, grev süresinin ücretinin ödenip ödenmeyeceği tarafların iradesine bırakılmalıdır.
- 165- Yabancıların ülkemizde kaçak olarak çalışmaları önlenmelidir.
- 166- Kaçak işçilik, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, SSK ve Maliye Bakanlığı'nın sendikalarla birlikte yapacakları çalışmayla, önlenmelidir.
- 167- Kamu kurum ve kuruluşları özel sektöre fason üretim yaptıırma uygulamasını asgariye indirmelidir. Kamu kurum ve kuruluşları ellerindeki makine ve teçhizatı geliştirerek ve etkili bir biçimde kullanarak, emanet işleri artırmalıdır.
- 168- 94 sayılı Uluslararası Çalışma Örgütü Sözleşmesi, ilgili Bakanlar Kurulu kararı ve 1993 yılı kamu kesimi toplu iş sözleşmelerine konan hüküm uyanınca, kamu kurum ve kuruluşları tarafından ihaleyle yaptırılan tüm işlerde, işkolunda bağitlanmış toplu iş sözleşmesinin ücretlere ve diğer konulara ilişkin hükümlerinin sendika üyesi olmasalar dahi taşeron işçilerine ve fason olarak iş yapan işyerlerinin işçilerine uygulanması sağlanmalıdır.
- 169- Çalışma yaşamına ilişkin düzenlemeleri ihlal eden işverenlere verilen cezalar caydırıcı bir düzeye çıkarılmalıdır.
- 170- İşçi sağlığı ve iş güvenliğine ilişkin mevzuat, yeni teknolojiler ve girdiler gözönüne alınarak, çağdaşlaştırılmalıdır.
- 171- İşçi sağlığı kurulları demokratik bir yapıya kavuşturulmalı, bu kurulların yetkileri artırılmalı ve etkin bir biçimde çalışmaları sağlanmalıdır.
- 172- İşe yeni alınan işçilere, çalışma saatleri içinde, işçi sağlığı ve iş güvenliği eğitimi yaptırılmalıdır.
- 173- TRT'de, sendikalarla işbirliği içinde, işçi sağlığı ve iş güvenliği konularında düzenli programlar yayınlanmalıdır.

- 174- Sosyal güvenlik sosyal devlet anlayışıyla gerçekleştirilmelidir. Sosyal güvenliğin finansmanına devlet de katılmalı, sosyal sigorta primi işçi ve işveren payı azaltılmalıdır.
- 175- Devlet, sosyal güvenliğin finansmanına katkıda bulunduğu oranda SSK yönetiminde temsil edilmelidir.
- 176- SSK yönetimi demokratik ve özerk bir hale getirilmelidir.
- 177- SSK, karşılığında prim almadığı sosyal risklerden sorumlu tutulmamalıdır.
- 178- SSK'nın müfettiş sayısı artırılmalı, müfettişlerin yetkileri ve denetimi daha etkili hale getirilmelidir.
- 179- Kaçak işçi çalıştırmanın, bordroda düşük ücret ve kısa çalışma süresi göstermenin cezası artırılmalıdır.
- 180- SSK, özel sosyal güvenlik kuruluşları, Emekli Sandığı ve Bağ-Kur sigortaları arasında yükümlülükler ve haklar konusunda uyum sağlanmalıdır.
- 181- Yaşlılık aylığına hak kazanma koşulları, sigorta tekniği gözönünde bulundurularak, Sosyal Sigortalar Kurumu'na prim ödeyenlerin temsilcileri tarafından demokratik biçimde belirlenmelidir.
- 182- Sosyal sigorta primlerinin işverenlerce zamanında yatırılmasını sağlayacak yasal ve idari düzenlemeler yapılmalıdır.
- 183- SSK alacaklarının faizleri affedilmemeli, alacaklar taksitli bağlanmamalıdır.
- 184- SSK genel kurulları her yıl toplanmalı ve önemli konularda karar ve ibra yetkesi tanıtarak, danışma organı olmaktan çıkarılmalıdır.
- 185- Sosyal güvenlikteki finansman açığının kapatılması için SSK gayrimenkullerinin satışı yoluna gidilmemelidir.
- 186- SSK sağlık tesislerinin sağlık işletmesi haline getirilerek özelleştirilmesi girişimlerine son verilmelidir.
- 187- Özel sigorta programları devlet tarafından sıkı bir biçimde denetlenmelidir.
- 188- Kırsal kesimde demokratik kooperatifçilik desteklenmelidir.
- 189- Tarım satış ve kredi kooperatiflerinin ve merkez birliklerinin yönetimi demokratik ve özerk olmalıdır.
- 190- Gelecekte ödünç aldığımız çevre korunmalı, çevrenin temizlenmesinin maliyetini kirletenler ödemelidir.

